

2. Kas määrust (EÜ) nr 883/2004 tuleb esmast õigust arvestades tõlgendada nii, et liikmesriik on endise elukohariigina ja töökohariigina kohustatud maksma hüvitisi nagu Austria rehabilitatsioonihüvitis isikule, kelle elukoht on teises liikmesriigis, kui see isik on suurema osa tervisekindlustuse ja pensionikindlustuse kindlustusperioodidest omandanud töötajana selles teises liikmesriigis (ajaliselt pärast aastate eest toimunud elukoha üleviimist sellesse liikmesriiki) ja ei ole sellest ajast alates saanud endise elukohariigi ja töökohariigi tervisekindlustus- ja pensionikindlustushüvitisi?

(¹) ELT 2004, L 166, lk 1; ELT eriväljaanne 05/05, lk 72.

Ehab Makhloufi 21. veebruaril 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (viies koda) 12. detsembri 2018. aasta otsuse peale kohtuasjas T-409/16: Makhlouf versus nõukogu

(kohtuasi C-157/19 P)

(2019/C 172/18)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellant: Ehab Makhlouf (esindaja: advokaat E. Ruchat)

Teine menetlusosaline: Euroopa Liidu Nõukogu

Apellandi nõuded

- tunnistada apellandi apellatsioonkaebus vastuvõetavaks ja põhjendatuks;
- sellest tulenevalt tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 12. detsembri 2018. aasta otsus kohtuasjas T-409/16: Ehab Makhlouf vs. Euroopa Liidu Nõukogu;

Ja teha kohtuasjas uus otsus, millega:

- tühistatakse 27. mai 2016. aasta otsus (ÜVJP) 2016/850 (¹) ja selle hilisemad rakendusaktid hagejat puudutavas osas;
- mõistetakse kohtukulud välja Euroopa Liidu Nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Apellatsioonkaebuse põhjenduses esitab apellant kolm väidet:

Esimene väide, mille kohaselt on rikutud õigusnormi, kuna Üldkohus rikkus põhiõiguste harta artiklist 41 tulenevat apellandi õigust olla enne uute piiravate meetmete võtmist ära kuulatud.

Teine väide puudutab õigusnormi rikkumist ja faktide moonutamist, sest Üldkohus jättis väidetavalt tähelepanuta artiklid, mille apellant esitas oma tühistamishagi põhjendamiseks, tõendades, et ta ei toeta Süüria režiimi.

Kolmas väide puudutab õigusnormi rikkumist seetõttu, et Üldkohus ei pidanud õigusvastaseks otsuse 2013/255/ÜVJP⁽¹⁾ punkte 27 ja 28, mille kohaselt on Assadi või Makhloufi perekonna liikmeks olemine iseseisev tingimus, mille täitmine õigustab sanktsioonide kehtestamist, pöörates samas ümber tõendamiskoormise.

⁽¹⁾ Nõukogu 27. mai 2016. aasta otsus (ÜVJP) 2016/850, millega muudetakse otsust 2013/255/ÜVJP, mis käsitleb Süüria vastu suunatud piiravaid meetmeid (ELT L 141, lk 125).

⁽²⁾ Nõukogu 31. mai 2013. aasta otsus 2013/255/ÜVJP, mis käsitleb Süüria vastu suunatud piiravaid meetmeid (ELT L 147, lk 14).

Razan Othmani 21. veebruaril 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (viies koda) 12. detsembri 2018. aasta otsuse peale kohtuasjas T-416/16: Othman versus nõukogu

(kohtuasi C-158/19 P)

(2019/C 172/19)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellant: Razan Othman (esindaja: advokaat E. Ruchat)

Teine menetlusosaline: Euroopa Liidu Nõukogu

Apellandi nõuded

- tunnistada apellandi apellatsioonkaebus vastuvõetavaks ja põhjendatuks;
- sellest tulenevalt tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 12. detsembri 2018. aasta otsus kohtuasjas T-416/16, Razan Othman vs. Euroopa Liidu Nõukogu.

Ja teha kohtuasjas uus otsus, millega:

- tühistatakse 27. mai 2016. aasta otsus (ÜVJP) 2016/850⁽¹⁾ ja selle hilisemad rakendusaktid apellanti puudutavas osas;
- mõistetakse kohtukulud välja Euroopa Liidu Nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Apellatsioonkaebuse põhjenduses esitab apellant kolm väidet:

Esimene väide, mille kohaselt on rikutud õigusnormi, kuna Üldkohus rikkus põhiõiguste harta artiklist 41 tulenevat apellandi õigust olla enne uute piiravate meetmete võtmist ära kuulatud.